

Divadlo DOMA - 20 let

(Svitavský informační měsíčník NAŠE MĚSTO – leden 2015)

V roce 1994 to začalo – nejdříve pomaličký rozjezd se studenty svitavského gymnázia a pak od divočejší jízdy až po téměř zběsilý kolotoč . . Mnohokrát už jsem si říkala: Vyskoč! . .

Ale nějak mi to nedá.

Wolkerův Prostějov, Audimafor v Červeném Kostelci, Prkna v Hradci Králové, Festivadlo v Brně, Prima sezóna v Náchodě a pak Mezi ploty v Praze a Zlom vaz v České Třebové a Mladá scéna v Ústí nad Orlicí a Exit v Levoči a taky Svitavský Fanda a Svitavský dýchánek . . . a další krajské a národní a dokonce mezinárodní přehlídky a festivaly. A svitavské DOcela MAlé divadlo tam všude hrálo a někdy přišly „stovky“ diváků, jindy pouze hrstka, někdy porotci potěšili, tedy „pěli chválu“ a udělovali ceny, jindy trošku nebo i více „zkritizovali“. A taky za 20 let jsme vytvořili celou řadu představení – některá měla pouze několik repríz, jiná se nám „zadržela pod kůži“ - např. *Maccheroni alla vongole*, *Holky na krku*, *Šibeniční písně*, *Krysař*, *Cizina*, *Insecta*, *Sestry(a to tři)*, *Sedm kroků od prádelny*, *Tobiáš Lollness* . . . A *R.U.R. aneb Terura songo*, tedy divadelní hra v esperantu, kterou soubor DOMA zdramatizoval pro stovky diváků z celého světa a hrál ji v Reykjavíku na dalekém Islandu (2013) či v italském městě Fai della Paganello (2014).

Život studentského souboru DOMA však nejsou jen soutěže a přehlídky a „spanilé divadelní jízdy“.

Život studentského souboru DOMA také byli i jsou uhlazená setkání se Svitavskými nebo bláznivé akce s vrstevníky a noční „flámování“ s divadlem a muzikou.

Tedy zapojení do cyklu pořadů Hledání hvězdy Davidovy: komentování výstav, vrstevnické učení a komponované pořady, ve kterých připomínáme životní příběhy svitavských obětí holocaustu.

A moderování a „spoluorganizování“ Svitavského Fandy a Svitavského dýchánku.

A taky každoroční improvizovaná představení pro nezapomenutelné diváky, děti ze Speciální školy ve Svitavách.

A červnové „tajuplné prohlídky“ Ottendorferovy knihovny – na jednu noc, a to Noc v muzeu, se vracíme v čase a nabitý sál současných diváků vzdává hold umu spolků města ZWITTAU a děti se těší na strašidlo, které se skrývá ve věži.

Jinou noc jsme pak organizovali Nonstop čtení či Minifest – na jednom místě v určitý čas jsme dali „dohromady“ lidi z ulice a „svitavskou honoraci“ a taky studenty a učně a tito všichni si naslouchali a vzájemně se inspirovali.

Studentský soubor DOMA stál i za pořady se spisovateli či vydavateli: v bývalé kinokavárně – při pivu a muzice dlouho do noci mladí besedovali s Petrem Šabachem, jindy si povídali s vydavatelem časopisu *Psí víno* nebo přeplněný sál naslouchal poezii básníků svitavské „Živé zdi“.

Pravdou je, že někdy proces tvoření je úmorný, jindy však vyvolává hřejivý pocit, ba dokonce lehkou závrať. Tedy shrnuto: Jedeme dál!

A za sebe si přeji, abych stále měla to štěstí a potkávala děti i dospívající, kteří si chtějí hrát.

Radka Oblouková

